

знание или незнание на българскій-атъ народъ, найпаче же послѣдно-то смѣло и произвольно учрежденіе на церковно началство отъ бунтовницы владыцы; това всичко са прочу вездѣ, и е извѣстно на сичкы мірскы и духовны. Но за пълно доказателство на работа-та, и за да са покаже отъ една страна примирително-то церковно расположеніе, и правилный-атъ ходъ на Велика-та Церква по тоя вопросъ, а отъ друга страна да са докажатъ постоянство-то и упорство-то на предводители-тъ на българска-та буна, поднасяме кратко едно но вѣрно и точно доказателство на послѣдни-тъ събитія, като историческо едно изслѣдованіе върху тоя предмѣтъ отъ съобщенни-тъ изложенія на Велика-та Церква до блаженнѣйшите патріарси и до други-тъ самостоятелни церкви.

За да са докаже обаче сичко подробно, нужда е да прикажеме събитія-та, които послѣдиѣ ставаха въ Патріаршія-та по время-то на нашый-атъ предшественникъ всесвятѣйшій Григорій. Когато Велика-та Церква са подвизаваше духомъ кротости и съ матерно милосердіе да убѣди предводители-тъ на буна-та, да приематъ церковни-тъ оступки споредъ послѣдний-атъ проектъ, ето че са издаде внезапно царскій-атъ ферманъ, който, като безъ благоприличіе нѣкакъ си рѣшаваше въпросъ-атъ, то есть противъ правила-та и завѣщанія-та на православна-та церква, извърна съвсѣмъ вървежъ-тъ на въпросъ-атъ и направи по-трудно положеніе-то на Церква-та срѣщу церковна-та тая буна, която быде по-свида и по-смѣла. Обаче Церква-та, като гледаше надлежна-та опасность, която тежеше надъ толкова православенъ народъ, по причина на таково теченіе на работи-тъ, благоразсѣди да са свика вселенскій Соборъ за опредѣлително-то рѣшеніе на въпросъ-тъ. Но царско-то правителство по неизсѣстны причины на Церква-та не